

La Pancarte Noire de Saint-Martin de Tours, brûlée en 1793, restituée d'après les textes imprimés et manuscrits, Nr. 144

Anno Domini DCCCCXXII. Calendis videcet Junii hortatu et suasionem atque servitio cujusdam fidelis fratris gregis incliti confessoris Christi B. Martini, Adam sacerdotis, et granicarii, necnon et pseudoforensis villae praepositi, statuerunt ejusdem gregis generaliter fratres, et statuentes confirmaverunt, ut ex illo tempore, quandiusculum stetisset, cantarent fratres generaliter ad horam primam tam festis diebus, quam et quotidianis catholicam fidem quam S. Athanasius Spiritu-sancto dictante composuit, id est, Quicumque vult salvus esse; et insuper quandocumque aliquis fratrum, ex eodem coenobio obiisset, cantarent pro eo quotidie per triginta dies post horae primae expletum capitulum, super altare dominicum propriam missam, ad quam offerrent fratres generaliter, tam majores quam et minores, in eucharistiam Christi, ut mos est, panem et vinum, et nihilominus jejunarent pro ipsius remissione peccaminum, aliorumque defunctorum fratrum per eosdem XXX. deo vel tres fratres in pane et aqua usque ad vesperam, et si eadem die vinum biberent, id ipsum redimerent, ipsiusque redemptionem pauperibus erogarent. Impetravit quin etiam similiter indebite isdem praefatus frater, uti pro infirmante vel infirmato fratre et ad exitum properante essent duo vel tres fratres, aut, si fuissent, VII. qui pro delictis deficientis fratris ante gloriosi B. Martini sepulcrum ad VII. horas canonicas ad unamquamque, usque ad expletum mortui fratris tricesimum praescriptum diem, quotidie septies genua flecterent, suasque culpas ipsius vice ad Dominum proclamarent, ut cum ad locum sepulturae delatus fuisset, exceptis omnibus aliis debitis pro eo expletis officiis, quousque corpus humatum fuisset, semper darentur signa, ut ea audientes fideles Christi pro ipso Domini misericordiam implorent, quatenus importunitate precum fidelium fratrum: (omnes enim in Christo fratres sumus), ipse qui per apostolum Jacobum invicem jussit orare ut salvarentur, et est remissio omnium peccatorum ad fidem petentium, qui dixit secundum fidem tuam fiat, et iterum ad ecclesiam: fides tua te salvam fecit; et si non in praesenti, saltem in die ultimi judicii omnes illius offensas dimittere dignaretur. Hoc enim divinitus inspiratum fratres ita posteris fratribus confirmatum reliquerunt, ut unusquisque quod de seipso voluisset, id ipsum pro unoquoque fratre futuris diebus corde tenus et votive, atque fideliter perficere studuisset.